

Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat,
Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Bergentheim, 14 juni 2020

Betreft: reactie/zienswijze internetconsultatie Wijziging Bgm en Ubm zesde actieprogramma
Nitraatrichtlijn en nota van toelichting en Integraal Afwegingskader voor beleid en
regelgeving

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij willen wij graag reageren door middel van een zienswijze, dat tevens dient als bezwaar op het voorstel tot wijziging van het Besluit gebruik meststoffen en het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet ter uitvoering van het zesde actieprogramma Nitraatrichtlijn.

Wij kunnen met de voorgestelde wijziging niet uit de voeten op ons bedrijf. Dit om meerdere redenen welke we hieronder zullen toelichten.

We oefenen ons vak uit op ons grondgebonden gemengd kringloopbedrijf, bestaande uit vleesvee en akkerbouw.

In de wijziging lezen wij dat voorgenomen maïsteelt uiterlijk 31 januari moet worden doorgegeven aan RVO onder vermelding van gebruikersnaam met kadastrale of topografische aanduiding.

Een vraag die meteen opkomt is of het doorgeven van deze gegevens voor alle maïsteelt geldt ongeacht grondsoort? Dit is ons ziens niet duidelijk uit de gegevens te halen.

Het doorgeven van voorgenomen maïsteelt uiterlijk 31 januari is voor ons bedrijf praktisch onuitvoerbaar. Op 31 januari van het betreffende jaar hebben wij ons bouwplan nog niet rond. In het voorjaar maken wij de balans op qua grond die wij in gebruik zullen hebben. In verband met teeltplan, vruchtwisseling en rekening houdend met aaltjes en gronduitslagen ruilen en huren wij landbouwgrond. Maïs is daarbij de sluitpost. Omdat wij afhankelijk zijn van derden en teeltcontracten, zoals o.a. verhuurder, afnemers (contractteelt, aandelen, leveringsrecht), het volume dat we mogen/kunnen telen, grond-, aaltjes-bemonstering is het rondzetten van het bouwplan altijd een enorme puzzel. Vervolgens dienen we ook nog rekening te houden met het toepassen en invullen van minimaal 5% ecologische aandachtsgebied en gewasdiversificatie. Mogelijkerwijs is zelfs, afhankelijk van weersomstandigheden (mislukken van de opkomst door vorst, stuifschade, vernatting, verdroging) en/of grondonderzoek, het nog mogelijk dat er wijzigingen plaats vinden tot echt alles is ingezaaid (en soms dus ook nog daarna, bij mislukken van opkomst).

Voor ons is de voorgenomen wijziging praktisch onuitvoerbaar en zal het een zwaarwegende (en praktisch gezien onmogelijke) last gaan drukken op onze bedrijfsvoering. Wat ons daarnaast ook tegen de borst stuit is dat de landbouwer in overtreding is op moment dat blijkt dat maïs geteeld wordt op een perceel dat niet gemeld is, ongeacht tijdstip van bemesten en ongeacht de gebruikte meststoffen.

Vervolgens wordt er een berekening losgelaten op de regeldruk. Hierbij wordt alleen het doorgeven van de percelen in berekend. De kopzorgen, de stress, het overleggen, het puzzelen om deze onmogelijke regel inpasbaar te maken in het bedrijf en het risico dat indien door weersomstandigheden een gewas niet opkomt het perceel braak moet worden gelegd (want maïs mag niet meer, want niet doorgegeven voor 1 februari), wordt daarbij gemakshalve buiten beschouwing gelaten. Hoezo vermindering van de administratieve last? Hoezo goede berekening van financieel extra risico?

En dit alles wordt in het leven geroepen voor de controle op de naleving van de uitrijdperiode? De uitwerking op ons bedrijf (praktisch onuitvoerbaar, financieel gelag) en voor onszelf (risico op overtreding) staat in geen verhouding tot het voordeel voor de controle op de naleving van de uitrijdperiode. Mede in relatie tot de voornomen wijziging van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet in verband met het stellen van regels over digitale verantwoording van het vervoer van dierlijke meststoffen, waarvoor op dit moment ook een internetconsultatie loopt.

We vinden het jammer dat tegenwoordig blijkbaar alles in de wet moet worden verankerd. Vertrouwen op het goede van de mens, op een goede uitvoering van boerenpraktijk leeft blijkbaar niet meer bij het ministerie. Het lijkt er op dat er een sfeer heerst op uw ministerie dat landbouwers bij voorbaat crimineel gedrag vertonen. Dit blijkt uit bovenstaande maar ook door het toevoegen van artikel 6Aa in de wet. In de praktijk worden drempels al voor een deel toegepast. Waarom krijgt de landbouw geen tijd om dit gangbaar te maken in de boerenpraktijk, waarom moet dit wettelijk worden geregeld? Vervolgens lezen we in de IAK dat de inzet van maatregelen in de ruggenteelt voor de akkerbouwers uitvoerbaar zijn, al kan het ertoe leiden dat er nieuwe apparatuur gekocht moet worden. Dit kan een positief effect hebben voor loonwerker. Wat niet vermeld wordt, is dat dit per definitie ten koste gaat van het saldo van de akkerbouwer!

In één jaar tijd wordt dit de vierde internetconsultatie (verlaging van administratiedruk?) waarop wij als agrarisch ondernemer (moeten) reageren. Wij missen de (boeren)praktijk bij het opleggen van nieuwe wetgeving. Veel wordt geredeneerd vanuit de theorie achter een bureau.

Net als in onze eerdere reacties/zienswijzes op de internetconsultaties, geven wij ook in deze reactie/zienswijze weer dat wij te allen tijde bereid zijn om in gesprek te gaan, indien bovenstaande verduidelijking behoeft of dat u eens wilt praten, sparren met de (boeren)praktijk alvorens een internetconsultatie op internet te zetten met wetgeving die praktisch onuitvoerbaar is.

Naast de ontvangstbevestiging, verwachten wij ook een inhoudelijke reactie van het ministerie op onze reactie/zienswijze.

Met vriendelijke groet,
René Kleinjan en Irene Peltjes